

Dr hab. Piotr Czekanowski, profesor UG

Komentarz do kampanii „Opiekun rodzinny - samotny bohater?”

Jedną z podstawowych funkcji pełnionych przez rodzinę jest tzw. funkcja opiekuńcza. W jej zakresie mieści się między innymi wsparcie kierowane do chorych czy mniej sprawnych członków rodziny. W umiejętnym udzielaniu pomocy tym osobom nie zawsze wystarcza nasze zaangażowanie uczuciowe, ale bardzo często potrzebne jest posiadanie konkretnej wiedzy i odpowiednich umiejętności, których domownicy nierzadko nie posiadają. Osoby pełniące rolę opiekunów rodzinnych – nie zawsze uświadomioną i niejednokrotnie niezwykle wyczerpującą – powinny zatem uzyskiwać wsparcie z możliwie jak największej liczby źródeł: od innych członków rodziny, sąsiadów, przyjaciół czy znajomych, ale również – a nierzadko zwłaszcza – ze strony sektora rządowego, samorządowego i pozarządowego. Aby to wspomaganie było jak najbardziej skuteczne, niezbędne wydaje się prowadzenie kolejnych, rzetelnych badań typu EUROFAMCARE¹, które posłużą rozpoznaniu zróżnicowanych sytuacji opiekuńczych oraz pozwolą oszacować skalę działań pomocowych realizowanych w naszych domach rodzinnych. Dzięki wiedzy pozyskanej z takich projektów badawczych będziemy w stanie nie tylko lepiej zrozumieć motywacje opiekunów do sprawowania opieki, ale przede wszystkim, w coraz szerszym zakresie, odpowiedzieć na realnie występujące potrzeby występujące wśród nich. Zwłaszcza w tym ostatnim kontekście warto podkreślić, że w ramach działań związanych z Kampanią „Opiekun rodzinny - samotny bohater?” pojawia się ambitny zamiar przeprowadzenia ogólnopolskich badań poświęconych problematyce opiekuńczej. Co więcej, Kampania ta nie stanowi wyłącznie jednorazowej akcji społecznej, ale jest długofalowym i wielokierunkowym działaniem, w którym z wielu perspektyw dokonywana będzie dalsza analiza złożonych uwarunkowań mających wpływ na wypełnianie zadań opiekuńczych w rodzinie, stanowiąc – tym samym – podstawę do prowadzenia szkoleń w tym zakresie. Nie mam zatem wątpliwości, że wspomniana Kampania bezwzględnie zasługuje na wsparcie ze strony jak największego grona, współpracujących ze sobą, podmiotów.

¹ Zob. np. Family Caregiving for the Elderly in Poland, B. Bień (Ed.), 2006, Wydawnictwo Uniwersyteckie Trans Humana, Białystok czy P. Czekanowski, 2012, Społeczne aspekty starzenia się ludności w Polsce. Perspektywa socjologii starości, Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego, Gdańsk, rozdz. 6.3. Pomoc starym członkom rodziny z perspektywy ich głównych opiekunów rodzinnych.